

**D. DIONYSII // A RICKEL CARTHVSIANI, // de perfecto
mundi contemptu, // ut pius ita utilissimus heptalo- // gus**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, Nov. 1530

De enormitate peccati ex parte bonitatis diuinæ: cui peccator peccando
præsert bonum caducum atque mutabile.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55472)

hoc malum, contra tam pessimum hostem, contra tam mortiferam læsionem. Porro arma nostra sunt ipsę virtutes: & dimicatio nostra sunt actus virtutum, præsertim dei laudatio atq; oratio: quemadmodum scriptum est, Laudans inuocabo dominum: & ab inimicis meis saluus ero. Psalm. 17.
Item diligens cordis custodia, & diuinam præsentiam considerare, seipsum in omnibus humiliare, in deo tota mente sperare, deum semper timere.

De enormitate peccati ex parte bonitatis diuinę, cui peccator peccando præfert bonum caducum atq; mutabile.

Art. V.

Sicut quarto de diuinis nominibus capitulo egregius ille theologorū princeps diuus Dionysius edocet, dei natura est bonitas, haud dubium quin pura, perfecta & infinita. Porro natura entis non potest in ipso esse minorata, sicut in summa contra gentiles Thomas eleganter deducit: idcirco quicquid ad bonitatis plenitudinem, desiderabilitatem, excellentiam pertinet: id diuinę & increatę bonitati cum infinita perfectione atq; immensa & superpræstantissima elegantia competit. Vnde deus superuoluptuosissimus & æternus est, summum superexaltatum & incomparabile bonum, in quo est vniuersorum bonorum, omniumq; pulchrorum ac desiderabiliū incircumscriptibilis plenitudo, incomprehensibilis & superessentialis perfectio: a cuius bonitate, amabilitate, ac desiderabilitate in infinitum prorsus deficiunt omnium rerum creaturarum bonitates, diligibilitates, & appetibiles

L V litates

DIONYS. CARTH.

litates. Quum itaq; talis & tanta sit bonitas dei,
 nonne irrationabilissimū, atq; insanissimē pro-
 fus est stultitiæ aliquam bonitatem seu rem crea-
 tam, variabilem, & caducam, ei præferre, hæc
 plus amando, querendo, optando, honorando,
 ue colendo: q̄ illam quæ est omnis boni idea ex-
 emplar & ratio? Sed, ut dictū est, in peccato mor-
 tali bonum creatum, mutabile, dependens & in-
 digens, bono diuino, immenso, indepēdenti, sim-
 pliciterque perfectō præfertur per inhaesionem fi-
 nalem & ampliorem affectionem fortioresq;
 conuersionem mentis, ad hoc bonum creatum.
 Itaq; ex hac pte peccati enormitas magna pro-
 fecto est & pene ineffabilis: & ipse peccator in-
 explicabilem inhonorationem atq; iniuriam in-
 fert super bono, super amabili, & super appetibili
 deo: cuius bonitatem in tātum paruipendit, sper-
 nit, et abiicit, vt præferat ei bona ista terrena, ca-
 duca, mundana, vanissima. Iam nunc profunde
 ac sapiēter considera ista mi prædilectissime fra-
 ter, & respice quam vanæ, peruersæ scedæ, viles
 atque stultissimæ sint mentes eorum, qui vitijs glu-
 læ & luxuriæ vacant. Quoniam alimenta ista
 carnalia, carnemque mox morituram foetentem
 & sordibus intus repletam, supermundissimæ di-
 uinitati, & superinfinitæ bonitati creatoris
 præferunt, prædiligunt, p̄honorant. Pariformiter
 infelices, viles, vani, insipientissimiq; censendi
 sunt auari, qui argentum & aurum, terram al-
 bam & rubeam, quæ non sunt nisi quædam pe-
 ritura metalla deo præponunt: qui domum, ar-
 gum, cæterasque terrenas diuitias salutem po-
 tius impediētes quam promouentes, superoppor-
 tenuissimè

DE ENORMITATE PEC. Fo. 78

lentissimo bonorum omnium fonti summo ac felicissimo præferunt DEO, primo, vero, adorandoque bono, infinitis diuitijs pleno. Similiter, vani, insensati, atque miserimi sunt superbi, ambitiosi humani honoris, transitoria laudis, inanis gloriae cupidi, qui propriam laudem, venerationem, ac gloriam, honori, laudi, & gloriae DEI sublimis & benedicti præponere non verentur: qui hoc quod soli sancto, summo, immortalique debetur sibi, quum sint vitiolissimi, & statim vtique morituri, volunt cupiuntque impendi. Vnde fures sunt diuini honoris, & item sacrilegi, omni confusione atque æterna damnatione dignissimi. Hinc ergo mi chare ad hoc bonum æternum, diuinum, immensum semper sit cor tuum conuersum, eius honorem & gloriam semper desidera, ipsum præ omnibus amare, cole, & honora, & contra eius honorem, amorem, & cultum, nil terrenum, nil caducum, nil mundanum, aut vanum digneris aspicere, amare, requirere, vel tenere: vt vere & digne psal-
Psalm. 68
 las cum sancto, Nonne deo subiecta erit anima mea, ab ipso enim salutare meum. Nam & ipse deus meus, & salutaris meus, susceptor meus: nõ mouebor amplius. Et qd rursus ibidem Psalmista dicit, In deo salutare meum, & gloria mea: deus auxiliij mei, & spes mea in deo est. In ipso omnne bonum copiosissime inuenis. Si potestatem desideras: omnipotens est. Si sapientiam quæris: sapietia eius non est numerus. Si pulchritudinem appetis: pulchritudinis eius nullus est finis. Si delicias cupis: delectationes in dextera eius vsque in finem. Si honore, laudem, gloriam affectas: ipse glorifi-
Gene. 17.
Psalm. 146
Idem. 15.
1. Reg. 2.

DIONYSIVS CART.

Coloss. 3.

glorificantes se glorificat in æternum. Denique diligentes se diligit: timentes se exaudit, sperantes in se saluat. Quemadmodū autem peccatum mortale charitati diuinæ omnino repugnat & tollit: sic veniale diuinæ charitatis feruori & perfectioni aduersatur. Ne ergo in nobis amor dei pescat, aut minoretur: etiam uenialia diligentissime, quantum fieri potest, vitemus, deploremus & emēdemus: quatenus in diuinitatis sancto amore quotidie feruentiores efficiamur. At uel sicut iuxta inducta mortale peccatum committitur, dum creaturæ magis quā creatori inhaeretur: sic veniale peccatum incurrimus, dum rei creaturæ inordinate afficimur, tamen citra deum.

De enormitate peccati ex parte maiestatis & autoritatis diuinæ, quæ in peccato innotatur.

Art. VI.

Vanto is in quem peccatur maioris est dignitatis, sublimioris autoritatis, eminentiorisq; maiestatis: tanto peccatū reputatur enormius. si quis offendat episcopum, grauius est quā si peccet in simplicem sacerdotem. Quod igitur deus, contra cuius legem, & contra quod omne peccatum mortale committitur, sit purius infinitæ maiestatis, incomparabilis dignitatis, & per altissimæ autoritatis: certissime innotet quod peccatum ex hac parte sit quodammodo infinitæ enormitatis, atq; incomparabiliter grauius omni offensa in puram creaturam (vel in angelum) commissa. Rursus quanto præceptor auctorifer fuerit maior atque sublimior: tanto enormius iudicatur eius iussionibus non obedire, eius